Na břehu Jeniseje - Mládek, Ivan

Na břehu Jeniseje
Aljuša zrní seje,
do týla beranici,
kráčí ve voranici.
Najednou se zastaví, křičí: "To je paráda!
Za vodou tu táboří Americká armáda"

Dojatý velice je,
skočí do Jeniseje,
málem si rozbil hubu,
umí plavat jenom čubu.
Přeplave a ombjímá Americké vojáky,
člověka tak nedojmou, ani nejslavnější dojáky.

Aljošovi vojáci imponují velice:
kanady a maskáče a Americké čepice.
Říká si, že je to jistý,
vyženou pryč komunisty,
je to boží dar,
zasejc bude car.

Aljoša se dívá na ně,
kdepak asi mají zbraně,
trochu divné se mu zdálo,
že jich je tak hrozně málo.
Ptá se, kde jsou další chlapci z paktu NATO?
Sheriff Johnny z Ascalony Aljošovi poví na to:

"My jsme český čundráci
a ne žádný vojáci,
nepřišli jsme na komouše,
neublížili bychom ani mouše.

My se na ně nevydáme,
my je doma taky máme.
Nevypadnou, jak je známe,
my už si jich nevšímáme."
Přespali jsme pod širákem, my jsme tady na výletu,
zase rychle jedem domů, teplý pívo točíte tu.

Na břehu Jeniseje
Aljoša zrní seje,
přes Jenisej trampy zdraví,
kleje: "Zas to nebyli ty praví."